

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w T.

z dnia 29 marca 2007 r., sygn. akt I Ns [...], wydanego w sprawie z wniosku J. S.

przy uczestnictwie K. C. i I. W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2016 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w T.

z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt I WSC [...],

1) oddala zażalenie,

2) przyznaje adwokat M.S.S. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w T. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

J. S. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 29 marca 2007 r. w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po W. S. i S. S.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r. odrzucił tę skargę.

Przedmiotem niniejszego postępowania zażaleniowego jest kontrola prawidłowości postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 28 października 2015 r., odrzucającego zażalenie J. S. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 16 września 2015 r. odrzucające jego zażalenie na postanowienie tego Sądu z dnia 28 maja 2015 r. o odrzuceniu wniesionej przez niego skargi.

Przyczyną odrzucenia skargi i zażaleń J. S. było wniesienie ich nie za pośrednictwem fachowego pełnomocnika - jak tego wymaga ustawa, lecz osobiście.

W dniu 1 października 2015 r. Sąd Rejonowy ustanowił dla J. S. adwokata z urzędu.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 28 października 2015 r. skarżący podniósł, że Sąd doręczył ustanowionemu dla niego z urzędu pełnomocnikowi jedynie to postanowienie, nie doręczył mu zaś wcześniejszych swych postanowień inicjowanych przez skarżącego, jak też nie skorzystał z przewidzianej w art. 124 § 1 zdanie drugie k.p.c. możliwości wstrzymania postępowania po ustanowieniu pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym wymagane jest zastępstwo stron przez fachowego pełnomocnika (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a zatem także postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i postępowania zażaleniowego toczącego się w związku z tym postępowaniem. Zarówno objęta przymusem sama skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jak późniejsze zażalenia

wniesione przez stronę osobiście są dotknięte brakiem nieusuwalnym i podlegają odrzuceniu przez sąd bez odniesienia się do zawartych w nich zarzutów.

Wobec tego oraz osobistego wniesienia przez J.S. zarówno skargi, jak i zażalenia na odrzucenie skargi, rozpoznawane obecnie zażalenie na postanowienie z dnia 28 października 2015 r. o odrzuceniu zażalenia na odrzucenie skargi jest bezzasadne. Zarzuty skarżącego dotyczące niewstrzymania przez Sąd Rejonowy na podstawie art. 124 § 1 zdanie drugie k.p.c. postępowania co do wniesionej przez niego skargi pozostają bez wpływu na ocenę rozpoznawanego obecnie zażalenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., a o kosztach pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu rozstrzygnął zgodnie z § 2 ust. 3, § 9 pkt 2, § 13 ust. 2 pkt 2, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013.461) oraz § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).